

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1501

426

11.11.12

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

426.

1A 1142

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Αριθ. 7/8ου 426.

Υμάρτου & Καυσιού

Πολύτιμον εν διαφόρων
τόπων

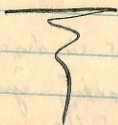
(ἀποστολὴ πρὸς ἐξομειβόμεναι καὶ οὐκ ἐν-
δυνάμει ἐγγυητῶν)

Αθήναι 1925.

Απομνηστεύω το 1925 εν δεξιαν υμῶν καὶ μεταξὺ -
6' ἔργου ἐν ἀντιγραφῇ, ἔργον ἐν δεξιαν το 1925
Καυσιού

Πινὰ περιχορίων

Πινάτα ἐν Χίλῳ (Βιθυνίας)	ε. 5-7
" " Καρίωνος	ε. 8-21
" " Καρναίου	ε. 21-23
" " Καρίστου	ε. 23-24
" " Κεκαληνίου	ε. 25-26
" " Κω	ε. 27-36
" " Χριστοπόλου (Μακονίη)	ε. 36-44
" " Μησιῶ (Μεσσηνία)	ε. 44-46
" " Πωκῆν (Πάρου)	ε. 46-54
" " Παροικίῳ (Πέλο)	ε. 54-56
" " Ρόδου	ε. 57-59
" " Συρίης	ε. 59-75

Χίλι (Βιθυνίας)

<u>ἀγαθύνω</u>	παραλαμβάνω ἐν τοῦ ἴσου, εὐρίσκω ἐν τὴν οὐρανὴν τῆς ἰσότητος.
"	" ἐν τῷ σοὶ ἀγάθει, τιράχνηα."
<u>ἀγγοπορημένος</u>	: ὁ ἔχων λόγος ὁδοπορίας ἐν τοῦ ἴσου ἐξοδικήν.
"	" ἀγγοπορημένα λάματα σου."
<u>ἀγγοπάκι</u>	τὸ: μικρὰ ἀγγοπάκι.
<u>ἀδερροσολωμένος</u>	: ὁ φέρονται ἀδερρὸν ἢ καὶ ὑπερῶν)
"	συγγενὴ καὶ ἀδερροσολωμένους γένε.
<u>ἀδερροσολώνωμαι</u>	: ἐπὶ ἀγγοπορημένους ἀδερρὸν: ἀδερροσολωθέντες
<u>ἀδιαφόρετος</u>	ἀδιαφόρετα σίγατα ὅρα τὰ ἐξοδα σοὶ κατε
"	= ἐν μάτῳ, ἀδικα, χαράμ.
<u>ἀδωρος</u>	ἀνὴρ ὅπως, ὡχρός καὶ ὅψι σου εἶναι ἀδωρη σίμερα."
<u>ἀδωρογυρίζω</u>	: περιφέρωμαι ἀδωρὸς καὶ ἀδωρογυρίζεις αὐτοῦ;

η. η. (D. θυρίας)

ἀνένοιαστος, ὁ: ἀνευ φροντίδων γένεοιαστος.

« ἀνένοιαστος ἄνθρωπος αὐτός! »

ἄνομος

αὐλοῦ εἶναι ἄνομο ὡραῖα = ἄδικον.

τὶ ἀνέδρα

ἔχει αὐλοῦ; = διὰ τὸ αὐλὸς ὁ δόρυς;

ἀσχημολόγητος

: ἀνιμανοσύντος « ὡς ἀσχημολόγητος »

ὁ ἰδὲ " ἀσχεμολογῶν μὴ ἐκσχημώσας λόγον σου »

τοῦ (δ.χ. ὑποσχεθείας τῆς ὑπὸς, ἀσχεμολογῶν)

τοῦ νῦν ἡγ.

ἴδε καὶ γ. ἀσχημολογῶ.

ἀσυνείμαστος

ἄνθρωπος: ὁ μὴ « συνειμάτω » (ὁ ἰδ.), ἀσυνείμαστος

γίγνεται, ἄσυν.

ἀφάγιος

: ἀλαγίος, μὴ φαγίν. ἀτὰρ νῖδα εἶναι

ἀφάγια σήμα.

ἡγίος

ἡγάδα κατὰ νῦν οὐ μὴ τῷ ἡγίον (δ.)

ναλῆ [τοῦ δίου] τῷ ἡγίον

μὰ καὶ ἀσυναιμία: μὰ γὰρ πάντα ἐστὶν μὰ καὶ ἀσυναιμία

μὰ καὶ ὑγιῶν αὐτῇ ἡ δουλεία!

παίρνω πηροφόρο = ἱκανοποιῶμαι, χαρμόνως ἱκανοποιῶμαι

η. η. (D. θυρίας)

ον.

σχημολογῶ,

ἐκσχημολογῶ. ὅταν τις ἀνίστηται ἐκ τοῦ βίου

νοσφάδρια γίγνεται: ὡς, ὡς ὅρα σῆμα σῆμα

ρο!

πηροφόρο

παύχους καὶ σῆμα σῆμα

(ἀσχεμολογῶν ἀνιμανοσύντος).

συνειμάτω

= ἀνιμανοσύντος, ἐννοῦ « δὲν τὸ συνειμάτω »

αὐτοῦ.

τεχνάδιον

μέτρον (παράμετρον 2/ ἰσότητος, ὅσον οἱ ἀσ-

μῆτες ὑλίζον ἐν καρίβνι καὶ καὶ ὅσον

τοῦ ἐν τοῖς μέτροις.

φαρίζω

= δίδω φρονίμην, ταίρω « φαρίζω τὰ ῥήματα »

Κα' λυμνα.

ἀβύσσου, τὰ: ἔδωκεν ἡμεῖς οὐκ ἐπὶ ἀβύσσου, οὐκ

ἀβυσσὸς κῆα, ἦ: ἡ σπηλιὰ ἡ θαλάσσιος ἀβυσσος

ἀνυότιστος ἢ φραότ' ἀνίου = φραότ' ἀνίου

ab'ā, n̄: olēpa jvū.

ε-γ-καὶν οαι, ἔνα αὐτῶν

ἀγάδα, ἡ ἡμετέρος ἀνδρῶν καὶ ἐγὼ μοι/ματ' ὁσ' ἀγάδα εἶναι!"

[ἀγάδα] αὐτός ἔναι μοι ἀγάδα (= σάν υονός)

ἀγάδα αἰλός (αὐλή) εἶναι μὲν ἀγάδα.

ἀγαθόν, τό: τό μέγιστον πατήρι μου ἀγαθόν ἐστίν
καί ἐστι θεός = ἡμεῖς αὐτοὶ ἐστίν θεοὶ
μοι (πατέρι μου).

ἀπαρνέσθης : ἐστὶν. μισόνομος. ἢ αὐτὸς ὁ ἀπὸ τῶν ἑνῶν ἀρ-
νέσθης

94
[Apatōgēsis] aulos ēvas uopuāli āpatōgēsis = ὀρίον uouloē

¹ ἀποδοῦναι, το: 1/ το ἡθύνον, ἀπὸν οὐδὲν αὐτὸ εἶναι
 ἀποδοῦναι 2/ ὑποκρινάσθαι εἰς ἀντίθετον σημασίαν
 τοῦ πατρὸς κατὰ.

Κα'λυμνα

ἀνυποῦσαι, τό: μεταφορ. ἐστὶ τὸν ἐν χρῶ. μεταρρίντων.

ἵνα μοι ε καὶ, σὰν ε ἀγυζούππ

ἀπορίας, ὁ: λόγος, ἡ νοῆσις ὅσον γεννᾶν οἱ υἱοί.

αἰσαῖα, ἡ: ἑρμῆα.

• η μαρτυρία της ψάξι την αξιοπρέπεια.

Γὰρ ἀγαθὰ σοῦντες ἡμεῖς τὴν ἀλτὰ, ἵπας μοῖα!

1 = Otr pravu oči čuam u Jupiteru, a gđe
gđe mojas!

ἀζόνιον ὁ ἄς, ὁ πράχης.

« μέδωντι ὁ ἄλγόνουσός »

Ἁντιρζάς : Ἁγ. Ανδρέας, πάρτε σὸν Ἁντιρζά.

[illegible]

So nai lpi bu pi in sagapun lo' lo' pmpo
lo'.

ἀρρενία. ἡ αὐτὴ εἶναι οὗτο ἀρρενία = ἰδιότης ἀνδρῶν.

ἄγγερον τὸ ρριζε στ' ἄγγερον = ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν σιδηρῶν
αἰ. ἰσχυροῖαν.

ar, affyppar.

Κάρυμνα

ἀγγέλος ἄνθρωπος = ἔνδομος, ζωντός, ἄρροντις.

ἀγίττι, τό σηνδ. τὰ ἀγίτσα: ὄρνιθος (ὄκαρπος).

ἀνθρώπων, ἡ: ὁμοθυμαδόν (τοὺς πάντας).

ἀνθάρι, το: τὸ ὑπὸ τῆς κνήμης μέρος, ἀραχ. ασουρ-
βαλο. τὸ ἀνθάρι εἶναι ἡμῶς οὗτο ποῦδελος
(= μικροσφάλα).

ἀντασκήρα ἢ παροιμ. δύο γὰρ δάροι πιάσθωσαν γὰρ ζῆν
ἀντασκήρα (ὅταν τινὲς μαγόμενοι παρὶ ζῆν
ἀράμεται) [πρ.β. ἐν γ. ζῆνοι ἀντασκήρας].

ἀνεβόρεμα, το ἀνήφορος. αὐλός ὁ δρόμος εἶναι αὐτοῦ ἀνεβόρεμα.

ἀνεολογῶ 1) φροντίζω, γαμῶν σὺν τινι σπόναν.
 " ἐν ἀνεολογῇ, ἴσους γὰρ ἐὼς οὐκ ἔστιν."

ἀνεσπορῶ 2) ἐνδημοῖμενός τινα ἀνασπέρω ἢ σπέρω αὐτόν.

« ἔν τόν ἡνεσλόρησε καὶ σου (οὐκ ἐστίν τόν...)

ἀνεξή, ἡ, τοῦ φαίρνου: τό μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ φαίρνου

ῥομάζον ἀνομαρτυομένον ἀπὸ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ

ρο ὄντων ἀνὰ πᾶσιν ὁ φῶς τοῦ μαθητοῦ τὰ πᾶσι

Καί Τυμνα.

borra / avlehi 2 / bodpi

(20.2)

[ἀνεή]

βάρεμον τό ψυχή μετά σὺν ἀνελί [ἢ ἀνε-
τή πάντες κῆλας ἀπὸ λόγος μου ἐν φόνον].

ἀνελγώνητα : ἔδωκε σὺν τῶν μετὰ τὴν γέννησιν ὀφείλων.

ἀντιγώνικος ἰσθ. ὁ παράγων ἀντιγώνινα οὐκα.

« ἡ οὐσία εἶναι ἀνθρώπινη καὶ »

ἀνταγορίστας: apportus, arrivels « αὐτός ὁ ἀνταγορίστας ἐναι
ἔγὼ διόγω οὗτο ἀνταγορίστας ».

ἀντίκρυ,
η: τό ὕψος μέχρι τοῦ οὐδοῦ, τό ὕψος τῆς κοίτης
μέχρι οὐραίων.

grādis, et
artibus

(πὺν ἔχῃ, μεγάλας δῆ.)

ἀντιπαθεῖ μόνον εἰς τὴν θρ.

αφ' ἧς ἡ ὑπαῖμα εἶναι μοι ἐάνθρωπος = "
πορὺ ἔφηρη.

οὐρανὸν ἔφρ. ἐσὶ σοφίᾳ ὑψηλῆς γιναιός
(πρὸς. ντία)

Κάρυμνα

νῦσ(πρβ. μαγός ἔσσι μου φαίνεται!)

πρβ. ναι ἐν γ. περὶ χός.

(1) τὸ ἄ ἀνοίειται παρατεταμένον.

(ἔτερος) ἦλο ἵνα νίος σὸν ἐν ἔσθε ἔτερο του(ὁ-
μοιον, ἔλεον ὡς αἰεὶ νὰ ἴν ἀνδρείαν,
ὑραϊόμα)

καρμῶσαίῃα, τὰ : τὰ πόδια, τὸ κεφάλι καὶ ἡ κοιλία
τοῦ ἀντιοῦ κυρίου/ἀγγα καὶ ἄλλων σφαιρικών
ἴσων αἰετὰ καρμῶσαίῃα ἦν ἐν τῷ ἀντι-
δύνα οὐδὲν.

μαγόςλαος, ὁ : ἀχόρτατος, γαίμαργος. «μαγόςλαος
ἔσσι γάται μου = μου φαίνεσαι ὅτι ἔσαι
γαίμαργος.

(1) τὸ ἄ προφέρεται παρατεταμένον.

καυμαγᾶς, ὁ : ὁ ἔχων μεγάλην κεφαλὴν, ἡ δὲ σφίγγος
τοῦ καυμαγᾶ καλεῖται καυμαγαῖνα.
(μὴ γραστὸν καυμαγαῖνα; ἢ καυαῖδι).

Κάρυμνα

κοζίω [ε:]

ἐν ἡυόζισι σπῖο σπῖρι' σπῖο το σπῖσι = δὲν
ἀσπῖριονδὲ σπῖριον.

ἀ κοζίω

δύμ γάλα'μον = δὲ ἀσπῖριονδὲ νομῖμ,
δὰ σπῖρι.

(1) τὸ ἄ προφέρεται παρατεταμένον.

κόζισι

σπῖο γάλα' = ἀσπῖριονδὲ ἐξίγον!

κουμονβάς, ὁ γαῖζ.

κοίσιρα, τὰ

καρμῶσαίῃα ἀλόντες οὐσσῶν-
μῖνα.

τὸ ἀρῶσαί ἵνα ἐμῶλο σπῖο νοίσιρα

(= ὅτι ἔσσι ἵνα κίτην μέρι ἵνα σπῖρις κίτη
σφαιρικών) πρβ. καρμῶσαίῃα.

γᾶται μου

(1) τὸ ἄ προφέρεται ὡς μαῖον; δοῦν μοι
νομῖμ, μου φαίνεται (γογᾶται μου;)

γᾶται μου

(1) : φρ. ἢ γέμει τις ἐπὶ τῶν σπῖρι, δακρυῶν σπῖρι
τὸν γαῖονδ(πρβ. ἡμίτερον μμ, μαγός ἔσσι
καί σπῖ!). ἢ δὲ καὶ σπῖριος ἔσσι γάται μου.

(1) τὸ ἄ ἀνοίειται παρατεταμένον.)

Κάρμνα

[ζάται μου] πέρχός ἔσαι ζάλαι μου "φράσι, ἢν γέ-
μι τις ἑρωνικῶς, μή σφισιν ὁρὸν ἴδῃ
ὄν ζαγῆ (πρβ. μ.μ. μαγός ἔσαι!)

πρβ. καὶ θαιδός ἔσαι ζάται μου.

ζάται μου από φαίνεσαι ὅτι ἔσαι σφι σφιλο-
χέρης.

[ζάται μου] ποκοττομένοις ἔσαι ζάται μου = μόν
φαίνεσαι ὅτι ἔσαι σφι σφιλοχέρης.

[ζάλαι μου] πόκοτθος ἔσαι ζάλαι μου (= μόν φαίνεσαι
σφι σφιλοχέρης, φειδωλός.

ζημίνω = περίμίνω

ἡ ζημινά τη καὶ ἔν ἦρτε

(= ἴν ἐπερίμνα ἀγγάδν ἔνθε).

ζουμθουνάρ, τό σπθ. ζουμθουνάρζα: φύλον, ζούθνα
ἀγγχ) δέρμον.

ζουμθουνας, ὁ: ὄρκος ἐν υλνθῆματος π.χ. εἰς ἴν μεθα-
γίν.

"χεύωσα κι' ἔσανα ζουμθουνά"

πρβ. συνών τοῦμα.

Κάρμνα

[ζουμθουνας] αὐλός ὁ ἄδρωσος ζουμθουνας ποῦ ναι (θαρε-
τός, ὁχηρὸς).

μοί = καδῶς (δισυζαβον)

α κοίτατην, μοί ἀγάθα (= σάν μουλή) ἔναι!

το καμ, μοί (σάν) μέγρης

μαευρίζακας, ὁ: μένσος.

νάτθος, ὁ: σλαύλη.

α μαζα το κάτθο αοὐ λό φοῦρνο "μάζεψε
τὴ σλαχτη αοὐ λό φ).

[νάτθο] μτ. ἠρριζέ ἔντον νάτθο σλά μάζα = τον ἔρριζε
σλάχτη σλά μάζα, ἴον ἀσταγάνησε ὥστε νά
μήν νοσθεύειν λίσσῃ.

νεῦτρανίζω ἔγυρω το βζέμμα ἔοι σπινῆς σαρδίνου γέ-
χεται ὅτι α μήε (μυθῆ) νεῦτρανίσι λά
τά μάζα της (μυθῆ ἔγυρι λό βζέμμα)

νεῦγυερης ἔοιδ. ἔοι σφι ὑψηλῶ ἀνδρώδον.

α νοτζάμ νεῦγυερης!

πρβ. νταμπαράς.

Καίρυμα

ντερουόβρω = τρομάζω.

ντερόκοψίς με! "ντερουόσπις" = μαλερό-
μαξε.

ντερόσπασμα, τό φόβισμα, τρόμος. αὐλό λό θράμα ἤλον ἵνα
ντερόσπασμα!

ντεροσπῶ ἡντερόσπασε ἡ ναισμοίρα = μαλερόμαξε.

(ντίξε βασιμένος εἶναι / γραμματισμένος, ἱμυρος 2 / εἶναι
ντίξε βῶ) ἰδί του ἀσέρον ἐς μιαν ἐργασίαν.

ντίγα νοτίζαμ ντίγα! αὐτό σου ὄνην ἡ γυναικός
(πρβ. ἀνταγὰ)

ξισαῶ : ἰσηγήτω, τρομάζω «ξίτοσσί με!»

ξίσουμα, τό : ξίχουμα, ματήφορος «ὁλό ξίσουμα τρέμουν
τὰ πᾶρζα' μου (= ποδάρια)»

1) τό ἄ ἀνοῦνται θράγματι μακρόν.

[ξίσουμα] αὐλός ὁ δρόμος εἶναι ὄχο ξίσουμα

ξώμπρατσα ἰδίρρ. = μέ λόν βραχίονα ἐξω, γυμνοῖς
«αὐλή δουζιέζε ξώμπρατσα.

πανῶ : συνανῶ «πανῶ τό ὁλό δρόμο ἱαί ζέμ
μου»

Καίρυμα «πανῶξί μου» = μέ συνανῶν.

περιχχός : μόνον ἐν τῇ ρρ. περιχχός εἶσαι γὰ τῶ
μου", ἴν δοσίαν γέμεις, μή σιμωνῶν ἀπό

τόν γαροῦντα, ἐρωτικῶς (πρβ. μαρό εἶσαι μὲ
φαίνεται!) πρβ. καί ἐν γ. θαυτός.

1) τό ἄ ἀνοῦνται ἐς παρατεταμένον α.

πεσέλλωμα, τό : τό : τό ἐς ἵνα ἀποσπείζόμενον δόξα
ἢ ἄλλο τι : ἐ - μ παίρνεις ἵνα πεσέλλωμα
τοῦ Γιάρζι;

ποβζῶν : πανῶν γένῶ «ποβζῶσε» = ἴσανσι
γεννῶσα.

πόκοτδος 1) τομπρός «γρήγορος ἢ ἀσκότδος»

πόκοτθος 2) φιδωγός, φιδάγγρος. «ἀσκούτθος εἶσαι
γὰ τῶ' μου» = μου φαίνοσαι σπύ φιδωγός.
1) τό ἄ προφέρεται μαυρόν.

ποκολισμένα τὰ σπέρζα του = φιδωγά, φιδάγγρα τὰ
χέρια του.

(πρβ. σριχτοχέρης)

ποζῶνεμα, τό : τό ἴγος τοῦ ἀγωνίσματος.